

عنوان مقاله:

مقایسه تلفظ شناسه سوم شخص مفرد در لهجه های محاوره ای معیار و اصفهانی در چارچوب نظریه بهینگی

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 6، شماره 7 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

بشیر جم - استادیار زبان انگلیسی دانشگاه شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

شناسه سوم شخص مفرد، یعنی /-ad/ در لهجه محاوره‌ای معیار به صورت [e] و در لهجه اصفهانی به صورت [ed] تلفظ می‌شود. تلفظ معیار نتیجه حذف همخوان /d/ و تبدیل واکه /a/ به [e] است. ولی در لهجه اصفهانی همخوان /d/ حذف نمی‌شود، بلکه فقط واکه /a/ به [e] تبدیل می‌شود. همچنین، در هر دو لهجه محاوره‌ای معیار و اصفهانی اگر آخرین واج فعل واکه /o/ باشد همخوان /d/ حذف نمی‌شود، واکه /a/ نیز به واکه [e] تبدیل نمی‌شود، بلکه حذف می‌شود. در نتیجه، شناسه سوم شخص مفرد به صورت [d] تلفظ می‌شود. هدف این مقاله این است که دلایل تلفظ شناسه سوم شخص مفرد به این سه صورت مختلف، در چارچوب نظری بهینگی (1993/ 2004 Wide. Prince & Smolensky) از طریق دستیابی به رتبه بندهای دربرگیرنده از محدودیتهای مختلف مورد تحلیل و تبیین قرار بگیرد. در این پژوهش پیش از ورود به مباحث نظریه بهینگی استدلال می‌شود که حذف همخوان /d/ زمینه چین تبدیل واکه /a/ به [e] در لهجه محاوره‌ای معیار است. همچنین، استدلال می‌شود که اگرچه تبدیل واکه /a/ به [e] در هر دو لهجه محاوره‌ای معیار و اصفهانی رخ می‌دهد، دو محدودیت نشاننداری مختلف عامل رخداد این فرآیند در هریک از این دو لهجه هستند. این پژوهش

کلمات کلیدی:

شناسه سوم شخص مفرد، حذف پایانی، بالارفتگی، لهجه اصفهانی، نظریه بهینگی،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/489836>

